

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2012 r.,

skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 23 września 2009 r.,

wydanego na skutek apelacji J. J. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 27 lutego 2009 r., oddalającego powództwo J. J. skierowane przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Sądu Rejonowego o zapłatę,

1. odrzuca skargę,
2. zasądza od J. J. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym,
3. oddala wniosek radcy prawnego I. P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu J. J. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

J. J. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 września 2009 r., wydanego po rozpoznaniu jego apelacji od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 27 lutego 2009 r., oddalającego jego powództwo skierowane przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Sądu Rejonowego, o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania, którym, zgodnie z treścią art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna odpowiadać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, mają charakter szczególny, są traktowane jako wymagania konstrukcyjne tej skargi. Oznacza to, że jeżeli skarga nie zawiera wszystkich przewidzianych powołanym przepisem elementów podlega, w myśl art. 424⁸ § 1, odrzuceniu a limine.

Wśród wymagań stawianych skardze powołany przepis wymienia m. in. przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie (pkt 2 § 1 art. 424⁵ k.p.c.), a nadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody (pkt 4).

W tym zakresie skarga powoda uchybia powołanemu przepisowi. Autor skargi co prawda wskazuje, że skargę tę opiera na naruszeniu prawa materialnego w postaci art. 417 § 1 k.c. jednakże nie został spełniony wymóg uzasadnienia tej podstawy w związku z okolicznościami sprawy. W skardze zawarto ogólne uwagi co do znaczenia art. 417 k.c. na gruncie odpowiedzialności za niezgodne z prawem działania władzy publicznej, przeoczono jednak, że skarga została wniesiona w konkretnej sprawie, co oznacza, że rzeczą skarżącego było powiązanie uzasadnienia wskazanej podstawy z okolicznościami sprawy, a więc wykazanie związku pomiędzy kwestionowanym wyrokiem a zarzucanym naruszeniem.

Obowiązek uprawdopodobnienia przez skarżącego wyrządzenia szkody przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) oznacza złożenie oświadczenia, że szkoda wystąpiła, ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, Biul. SN 2005, nr 10, s. 14, z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05 niepubl., z dnia 15 czerwca 2010 r., I CNP 9/10, niepubl., z dnia 14 grudnia 2011 r. II CNP 48/11niepubl.) oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c.,

skarżący powinien powołać uprawdopodobniające to oświadczenie fakty i dowody w sposób, który pozwoliłby na powiązanie wskazywanego uszczerbku z treścią kwestionowanego orzeczenia. Skarga powoda nie zawiera oświadczenia, o którym tu mowa, brak jest też określenia rozmiaru i rodzaju szkody, nie przedstawiono też żadnych okoliczności, które uwiarygodniałyby wystąpienie szkody, na tym bowiem etapie postępowania odwołanie się do dowodu w postaci zeznania powoda jest chybione. Dowód taki mógłby prowadzić sąd powszechny w toku procesu o odszkodowanie, a nie Sąd Najwyższy badający dopuszczalność lub nawet zasadność skargi.

Brak wskazanych elementów w skardze powoda czyni ją niedopuszczalną. W myśl art. 424⁸ k.p.c. skarga niedopuszczalna podlega odrzuceniu, przeto na podstawie powołanego przepisu Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

O kosztach postępowania przez Sądem Najwyższym należnych pozwanemu reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 w związku z art. 99 k.p.c. w związku z § 6 ust. 4 w związku z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Odrzucenie skargi z powodu jej braków konstrukcyjnych nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi powoda wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi w postępowaniu przez Sądem Najwyższym.